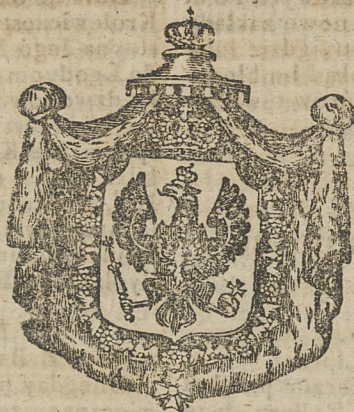

GAZETA

Wielkiego

Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornéj W. Dekera i spółki. — Redaktor: Assessor Raabski.

Nro. 57. — W Sobotę dnia 16. Lipca 1825.

Wiadomości krajowe.

Z Berlina dnia 12. Lipca.

N. Pan raczył rzeczywistego Taynego Radcę Legacyinego Raumer mianować rzeczywistym Taynym Radcą.

N. Pan raczył Superintendentowi Barz w Kolbergu dać order Czerwonego Orła trzeciéj klasy.

Z Magdeburga dnia 9. Lipca.

N. Król raczył wydać następujący rozkaz gabinetowy do Nadburmistrza Franke:

„Ucieszony dowodami przywiązania, które Mi dali mieszkańcy Magdeburga za Moięy ostatniéj w tém mieście bytności, polecam W Panu, ażebyś ich o Moięy ku nim przychylności zapewnił; a na pamiątkę dnia tego odbierasz W Pan przytém wybyty na zaślubienie Méy córki Xiężniczki Ludwiki medal złoty dla siebie, a 12 srebrnych dla dowolnego rozdania

pomiędzy urzędników Magistratu i Re. prezentantów miasta.

Potsdam dnia 28. Czerwca 1825.

FRYDERYK WILHELM.“

Do tego łaskawego pisma przyłączył N. Pan 500 Talarów dla ubóstwa tutejszego.

Z Erfurtu dnia 4. Lipca.

Dzień wczorajszj, dzień przybycia NN. Królewiczostwa Ichmć był dniem uroczystym, iakiegośmy iuż dawno nie mieli. Na przyięcie tych Dostojnych osób wszystkie ulice, przez które przejeżdżali, były umaione i kwiatami wysypane. Domy upięknione były wiencami i cyframi Dostojnego Państwa z róż, a we wszystkich oknach rozstawione były kwiaty. O wpół do 7męj wieczornéj zabrzmiał okrzyk: „Wieźdzaia!“ Radzca Ziemiański i Nadburmistrz Türk powitał na granicy oddawna pożądaných gości i odprowadzał ich do bramy (Szmidstädter Thor), gdzie od Generała Porucznika Jagow przyjmowani byli. NN. Królewiczostwo raczyli wysieść do pomieszkania iego, i przyięć tam hołdy uszanowania

z strony władz cywilnych i wojskowych i t. d. Posiliwszy się nieco obeyrzeli nowe zakłady i ruszyli w dalszą drogę nad Ren, gdzie luby oyciec już na nich czeka, a dokąd im błogosławieństwa wszystkich mieszkańców towarzyszą.

Wiadomości zagraniczne.

N i e m c y .

Z Gotha dnia 4. Lipca.

Wczoray o wpół do gtęy wieczor przybył tu pod nazwiskiem Hrabiego Zollern Jego Królewiczoska Mość Następcą tronu Pruskiego z dostojną swą Małżonką. Jeszcze tego samego dnia udali się NN. Podróżni w odwiedziny do JO. Xiężney do Friedrichsthal. Jego Królewiczoska Mość, W. Xiążę Weymarski, znajdował się tu już od rana tegoż dnia i zaprosił Naydostojniejsze Państwo w odwiedziny do Wilhelmsthal. Dziś rano o godzinie gtęy puścili się Królewiczostwo Jmć w dalszą drogę do Ems.

Z nad Menu dnia 6. Lipca.

Dnia wczorayszego przybyli do Frankfortu NN. Królewiczostwo Pruscy i stanęli w pomieszkaniu Posła Pruskiego przy Seymie i Generalnego Pocztmistrza Nagler. Dziś udadzą się w dalszą drogę aż do Karlsruhe, wstąpią jednak na krótki czas do Auerbach w odwiedziny dworu W. Xiążęcego.

Dnia 3. Lipca w Kolonii pierwszy raz JW. Xiądz Arcybiskup celebrował in pontificalibus i wszystkim należycie przygotowanym, temu uroczystemu obrządkowi a mianowicie błogosławieństwu przytomnym, odpustu zupełnego z upoważnienia Oycy S. udzielił. — Na wieczor dnia tegoż przybyli do Kolonii Królewiczostwo Jmć, Xięstwo Fryderykostwo Niderlandscy. Zaraz po swém przybyciu przyjmowali Arcybiskupa i Władze. Nazastrz obeyrzeli kościół metropolitalny a około godziny totęy w dalszą ruszyli drogę. — Dnia 2. Lipca N. Królowa Bawarska wyjechała z Xiężniczkami z Nymphenburga do Karlsbadu.

Dnia 4. około w pół do totęy wieczornęj Królewiczostwo Jmć, Xiążę Fryderyk i dostojna Jego Małżonka, odpawili wiazd swój do Leodyum przy pochodniach i wśród dźwięku dzwonów. Naycelniejszy budowy miasta i wielki most były oświecone. Spotkał tu niespodzianie Król syna swojego i zabawiwszy kilka chwil odjechał. Nazastrz wyjechali NN. Podróżni do Löwen.

Austryacki Poseł i Prezes Seymu, Baron Münch Bellinghausen, powrócił dnia 4. z Mediolanu do Frankfortu.

N i d e r l a n d y .

Z Bruzelli dnia 5. Lipca.

Onegday przybyli tu NN. Królestwo, a na wieczor zaszczytli swą obecnością teatr, gdzie z największym zapałem przyjęci byli.

Wczoray Gubernator południowey Brabancji wyjechał do granicy na przyjęcie JJ. Król. MM. Xięstwa Fryderykostwa. W Löwen czynią przygotowania na przyjęcie Ich z największą okazałością.

Względem uroczystości przyjęcia, które tu dziś i następnych dni odbywać się będą, wyszedł nowy program.

W ł o c h y .

Z dnia 29. Czerwca.

W Rzymie obchodził dnia 19. m. b. Poseł Francuski, Xiążę Montmorency, święto koronacyjne swego Monarchyprześlicznym oświeceniem kościoła Trinita de Monti i świetnym zebraniem u siebie Kardynałów, Posłów i obcych Xiążąt, gdzie odśpiewano kantatę, częstowano chłodnikami, a na zakończenie piękny faierwerk spalono.

Xiężna Paulina Borghese umarła, a synowiec ięy, młody Hrabia St. Leu, ożenił się z córką swego stryia, Jozefa Napoleona, i wziął z nią ogromny posag.

Gazeta Medyolańska z dnia 27. Czerwca zawiera następujący artykuł z Pawii teyże daty: „Z żalem przychodzi nam donieść, iż spokojność i porządek, które od dawnego czasu w tém mieście panowały, dnia 23. m. b. naruszone zostały przez ieden z owych przypadków, których niekiedy zagrzana wyobraźnia młodzieży bywa powodem. Władza prowinicyalna kazała pod dniem 17. oznaczyć miejsca

kanalu do kąpienia, które w każdym innem miejscu zabroniła. Dowiedziawszy się ona, iż kilku młodzików kąpie się w zakazanem i niebezpiecznem miejscu i to z publicznem zgorszeniem dla przechodzących; zaleciła żandarmeryi zapobiedz téj niesforności. Żandarmerya spotkała tam 10 studentów i zaprowadziła ich do domu delegacyjnego. Na wiadomość o tym wypadku, zgruchnęło się mnóstwo młodzieży i żądało natarczywie od Rektora, ażeby się niebawnie wystarał o wypuszczenie kolegów, i niezważając na skutki, udało się przed gmach delegacyjny, i tam stojącego przed bramą na straży żołnierza znieważać poczęło. Od zniewag przyszło do rzućcia kamieniami; żołnierz przymuszony bronić się, strzelał do młodych chałaburdów, z których na nieszczęście dwóch zabił, a kilku zranił. Tymczasem za pomocą przedsięwziętych środków powściągnięto rozognionych młodzieńców, którzy nazajutrz słuchali, iak zwyczajnie, kolegów. Dnia następującego (dnia 25.) wieczor odnowiły się zniewagi i zaczepki przeciw żołnierzowi na warcie przed domem delegacyjnym stojącemu i przeciw patrolowi; z téj okazji znowu czterech zostało ranionych. Przedsięwzięto dzielniejsze środki i spokojność odtąd nie była naruszoną, a nierozważna młodzież po tych smutnych doświadczeniach zapewne się upamięta.

Francya.

Z Paryża dnia 5. Lipca.

Wczoray po mszy Posał Deja Tunetańskiego miał u Króla i Królewskiej rodziny posłuchanie odprawcze.

Dnia 28. z. m. uderzył piorun w wieżę kościoła S. Maryi Magdaleny w Strasburgu, zniszczył kamienny wierzchołek wieży a znajdujący się na nim krzyż zrzucił do sąsiedniego ogrodu. Od wierzchołka spuścił się na dach i zapalił go, lecz szczęściem ogień śpiesznie został ugaszony.

Zniżenie i odpłacenie rent stanowią dotychczas główny przedmiot publicznej uwagi. *Gwiazda* w obszernym artykule, w którym maluje obecny stan finansowy Francyi iako bardzo kwitnący, czyni między innemi następujące uwagi nad położeniem interessów europejskich. Europa nie cieszyła się nigdy

większą spokojnością, i nigdy niestawiała pewniejszego widoku utrzymania długiego pokoju iak teraz. Wszyscy Monarchowie obowiązali się nawzajem w téj mierze i wszyscy połączeni są przymierzem, iakiego historya w żadnej epoce niezna. Lubo Anglia, wbrew zasadom tego przymierza, dogadzała swoim widokom handlowym, pozawierała układy z nowemi Rzeczami pospolitemi Amerykańskimi, to iednak starała się przekonać Europę, iż przeto nieuznała bynajmniej ich niepodległości. Co do Grecyi, niepodobna ażeby mocarstwa chrześcijańskie nie mogły się porozumieć w sprawie chrześcijaństwa.

Pan Merona, sprawujący interessa francuskie w Lizbonie, obchodził tam koronację Króla świetną uroczą, na którą zaprosił przeszło 500 osób. Dnia tego Król Naywierniejszy miał na sobie order francuskie.

Pani Catalani dała tu dnia 1. m. b. pierwszy koncert, który pomimo niezmierny spieki i podwyższonych cen bardzo licznie był odwiedzony. Przekonali się wszyscy, iż głos téj sławnej śpiewaczki nie stracił nic ani z piękności ani z mocy.

Likwidacya wynagrodzeń dla wychodźców podlega wielu przewłokom i trudnościom. Ci, co mają prawo do wynagrodzenia, żalą się na to głośno i naprzykrzają się niezmiernie Panu Villèle.

Z Rzymu donoszą pod dniem 18. Czerwca co następuje: „Papież tak się utrudził processyami, iż zasłabł i niewychodził z pokoju, aby mu się nie pogorszyło. — Dnia 17. t. m. miały się tam zacząć badania osób w tém mieście tudzież w Pesaro i Ankonie aresztowanych. Spodziewać się należy, iż tym sposobem wyjaśnione zostaną zbrodnie tajnych towarzystw, które wśród pokoju sztyletami istnienie swe obawiają. Zaiste niemasz w świecie łagodniejszego i bardziej oycowskiego rządu nad papieżki, a przecież szaleni zapalęcy marzą sobie lepszy porządek rzeczy, i chcą go za pomocą czarnych zbrodni sprowadzić.“

O wielkiem niebezpieczeństwie, w którym się Generał Lafayette znajdował, zawiera *Konstytucjonista* z własnoręcznego listu pomianowanego Generała, co następuje: „Okręt parowy, the Mechanick nąięty był dla mnie w Nashville. Prócz mnie i moiego orszaku

znajdowali się na nim: Generał Carol z swoim głównym sztabem, Gubernator z Illinois, Coies, Generał O'Fakon, Major Wash i kilka innych osób. Dnia 8. Maia, około północy, płynąc w górę rzeki Ohio, uderzył okręt na coś twardego pod wodą, blisko uścia rzeki Deer-Creek; powstała trwoga na okręcie. Zaraz potem Kapitan Hall, przekonawszy się o położeniu rzeczy, wszedł do izby podróżnych i oświadczył nam, abyśmy myśleli o naszym ratunku, ponieważ okręt iest w niebezpieczeństwie i za chwilę zatonie. Kapitan Hall pobiegł czém prędzcy na rufę, i kazał odwiązać dla mnie i dla innych podróżnych bat, a ja tymczasem wstałem i ubrałem się z nawiększym pośpiechem. Dobiliśmy szczęśliwie brzegu, i ledwie uyrzeliśmy się ocalonymi, okręt zatonął. Kapitan tak bardzo był zajęty ratowaniem podróżnych, iż zostawił 1300 Dollarów w swoim pulpicie. Niemożna iemu najmniejszego czynić zarzutu; szkopuł, o który się okręt rozbił, ukryty był pod wodą i przeszło 50 kroków od brzegu. Woda w tém miejscu była 18 stóp głęboka. Naywięcéj boleję nad utratą moich listów i dzienników.“

Gwiazda nicuie bez miłosierdzia konstytucyą angielską.

Wyszło w Bruxelli pismo przeciw Jezuitom, które Gwiazda niedawno potężnie wysiękła, uprzedzając zaraz na wstępie, iż sam tytuł iego tchnie bezbożnością, nie iest żadne inne, iak tylko życie Biskupa de Ricci, „Reformatora Katolicyzmu“ w Toskanie za W. Xiążęcia Leopolda, późniéy Cesarza Niemieckiego i oycy panującego teraz Cesarza Austriackiego.

Małe Seminaryum czyli Kollegium Jezuićkie w St. Acheul pod Amiens liczyło w roku szkolnym 1823 — 1824 823 uczniów, między którymi było 68 Niderlandczyków (którychto ostatnich dziennik *Courier de Pais-bas* z dnia 4. Lipca umieścił całą listę imienną, przydając, że ieszcze wiele dzieci znamiennych rodziców irlandzkich odchodzi do tego niebezpiecznego zagranicznego instytutu).

Niema tygodnia prawie, żeby niekarano lichwiarzy — tych brudnych powszechny wzgardy wartych ludzi.

Sternik powiada, iż w Madrycie dnia 16.

przeszło 30 osób zostały niebezpiecznie rannione; że cyrulik Alarcos odebrał 27 ran rozmaitemi narzędziami; że szklarz ieden pozbył ręki a inni pożegnali się z nosami lub uszami (choć to nie w służbie Wicekróla Egipskiego; zresztą Francuzi w służbie Wicekróla Egipskiego będący, mają sobie zapewnione prawa we Francyi i zostają pod tarczą francuskiego Generalnego Konsula Drovetti w Alexandryi, a zatém ich nosy i uszy są bezpieczne.)

Uważano, iż między oddziałami woyska, którym Król Hiszpański w wiadoméy odezwie publicznie dziękował, ochotnicy rojalistosczy nie byli wymienieni.

Konstytucjonista twierdził w tych dniach, iż wiadomość o śmierci Xiężnéy Borghese iest płonna, i że się ta Pani w dobrem zdrowiu znajduje — my iednak wierzymy, że ta wiadomość iest prawdziwa.

Gwiazda z dnia 3. m. b. umieściła z Gońca Francuskiego téż daty następujący artykuł: „Gdyśmy w wojnie 1745 cotylko utracić mieli ieden z naszych nayważniejszych soiuszów, to iest przymierze z Prussami, które w saméy rzeczy zawarły oddzielny traktat z Maryą Terezą, proponował Basza turecki, Hrabia Bonneval, namówić Portę Ottomańską do wypowiedzenia wojny Austrii i wtargnienia do Węgrzech; lecz ofiara ta została odrzuconą; uważano bowiem za rzecz nieprzyzwoitą, ażeby Król Chrześciański starać się miał o przymierze z niewierném mocarstwem. Marszałek Noailles pisał do Łudwika XV.: „Oszukanoby W. K. Mość, ukrywając przed nim, iż traktat ten splamiłby na zawsze sławę Twoiego imienia i ściągnąłby naganę własnych Twoich poddanych i cudzoziemców. Przymierze Króla Chrześciańskiego z nieprzyjacielem chrześciańskiego imienia, musiałoby nieochybnie wzniecić powszechny krzyk w całej Europie przeciw W. K. Mci i oburzyć przeciw Tobie wszystkie mocarstwa.“

H i s z p a n i a.

Z Madrytu dnia 23. Czerwca.

Dwór powrócił tu z Aranhuez. Woysko stało w parady od pałacu aż do mostu Toletańskiego. Grom dział i dzwięk dzwonów mieszał się z płasami wiernych mieszkańców

tę stolicy. — Od powrotu rodziny Królewskiej wszystko znów idzie dawną koleją i niewidać już licznych patrolów, które od dnia 16. m. b. strzegły bezpieczeństwa miasta. — Nietylko koło Kadyxu i portów naszych po nad śródziemnym morzem w bliskości Gibraltaru uwiłniały się korsarze kolumbijscy; pokazują się oni w znacznej liczbie nawet wzdłuż całego wybrzeża, od Cap Finisterre aż do Bilbao. — Odnawia się więc względem zwołań starych Kortezów.

Listy z Ferrolu i Korunny donoszą, iż do tych portów przybyło znów kilka pułków na wyprawę do Hawanny przeznaczonych.

Nowy Generalny Kapitan Madrytu, Pezuela, wydał do Władz wszystkich miast i wsi Nowej Kastylii list okólny, w którym rozkazuje im, ażeby ochotnikom rojalistycznym broń odebrały i w municypalnym budynku ją zachowały, dopóki ich ochotnicy nie będą potrzebowali. Rozporządzenie to było jednym z głównych artykułów w wydanym przez Generała Cruz za jego ministrowstwa regulaminie dotyczącym się rojalistów, lecz nigdy nie był przywieziony do skutku. Kommissya od Króla wyznaczona naradzała się wczoraj względem zupełnego zwinienia tej milicji. Niektórzy członkowie mniemali, iżby najlepiej było, rozbroić w jednym dniu ochotników całego półwyspu i dać im odprawę. Należący także do Kommissyi Generał Castanos, wystawił niestosowność tego kroku, i rzekł, aby znieść nałożony na chleb podatek na korzyść ochotników, przezco nastąpi samo przez się wykluczenie z tego korpusu tych jego członków, którzy nie są w stanie oporządzać się własnym groszem, a którzy zawsze są skłonni do burzenia spokoyności.

Państwo Otomańskie.

Z Stambułu dnia 10. Czerwca.

Z Morei nadeszły tu nader pomyślne dla Porty doniesienia. Ibrahim Basza wziął wstępnym boiem Stary-Nawaryn, i pomimo zbuzzenia przez Miaulego na dniu 12. Maja kilku okrętów Ibrahima Baszy, przymusił twierdzę Nawaryno w dniu 18. Maja do kapitulowania. Po wzięciu tego ważnego punktu posunąć się miał ku Tripoliz. Rząd w Napoli di Romania miał się bardzo tym wypadkiem zmartwić

i mianować Kolokotroniego dowódcą wszystkich przeciw Ibrahimowi Baszy przeznaczonych wojsk. — Oddział armii Reszyda Baszy opanował przesmyk Amblani, między Zeitun i Salona, i obsadził Salona, gdy tymczasem Reszyd Basza popiera oblężenie Mesolongi. Od Negropontu posuwać się ma Jusuf Basza ku Koryntowi. — Kapudan Basza zaczepiony był na wodach Mityleny od Admirala Sachtury, lecz bezskutecznie. Zaczepiony powtórnie między Andros i Capo d'Oro, utracić miał dwa okręty. Inny jego floty okręt został przez nawałnicę na wyspę Syra zapędzony i przez ludzi, którzy się na ląd wyratowali, spalony.

Donoszą z Triestu pod dniem 27. Czerwca: „Naynowsze wiadomości z Zante dnia 17. Czerwca donoszą, iż Kapudan Basza po poniesionej przy Capo d'Oro stracie, znajduje się w Suda (w Kandyi), i że go Sachtura ma na oku.“

A m e r y k a.

Z Lima dnia 10. Marca.

Dnia 10. z. m. zagał kongres Peruański swe posiedzenia. Nieuporządkowany stan kraju i okoliczność, iż Callao i część górnego Peru znajduje się jeszcze w rękę Hiszpanów, powodowały kongres, przedłużyć dyktaturę Oswobodziciela do przyszłorocznego posiedzenia. Dnia 12. Lutego na zaszłą doń odezwę kongressu, oświadczył Oswobodziciel, iż gotów jest kierować jeszcze rok sprawami państwa, i dodał, że ponieważ będzie musiał udać się do górnego Peru (gdzie Olaneta stoi), chce przeto część najwyższej władzy zlać na radę regencyjną pod prezydencją Generała Lamar. Wkrótce potem uchwalił mu kongres nagrodę narodową z miliona dolarów, który on nieprzyjął. Na powtórne naleganie tak odpisał Prezesowi kongressu: „Powtarzam, iż moje usługi już, bez tego upominku, nieukończenie sowiciej zostały wynagrodzone, aniżeli się tego spodziewać mogłem. Wiadomo Panu, iż kongres niczego nieopuścił, co tylko mogło być dla mnie zaszczytnego. Nazwał mnie oycem i wybawcą; uchwalił dla mnie dożywotne prezesostwo; postanowił wybić medalu pamiątkowego z mem popiersiem; dał mi imię „Oswobodziciel“; powie-

rzył mi naczelne dowództwo Peru i nareszcie ofiaruje mi ogromny majątek. Przyjąłem wszystko z radością, prócz ostatniego daru, którego mi prawa mojego kraju i prawa moiego serca zabraniają przyjąć." Prezes wyraził na piśmie żal swój, iż życzenia narodu nie mogą być zyszczone. Prosił jednak O. swobodziciela, ażeby ofiarowaną sumnę użył na dobroczynne zakłady w miejscu urodzenia swego i w innych częściach Kolumbii. — Oddział z 800 ludzi, który ciągnął do górnego Peru, dla złączenia się z Generałem Olaneta, został porażony przez Generała Sanchez. — Osada w Callao zrobiła wycieczkę, lecz zstrąca 200 ludzi została odgromiona.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy dnia 9. Lipca.

N. Pan raczył Hr. Winc. Krasińskiego, Generała Dywizyi, Dowódcę korpusu rezerwowego, odobić orderem S. Alexandra Newskiego.

Dnia 7. m. b. iako w doroczną uroczystość urodzin J. C. M. W. Xięcia Mikołaja, odbyło się w obec Władz Rządowych nabożeństwo w kościele katedralnym. Celebrował JW. JX. Burzyński, Biskup Sandomierski, Senator Królestwa; nastąpiło *Te Deum*, oraz modlitwa za całą dostojną Rodzinę N. Cesarza i Króla. Wieczorem oświecono domy.

Dziennik Londyński *The Courier* umieścił pod dniem 13. z. m. co następuje: „Pani Szymanowska, pierwsza Fortepianistka NN. Cesarzowych Wsz. Ross., dała koncert dnia 11. Czerwca w sali Hannowersquare pod protekcją (patronage) i w obecności wielu Członków rodziny Królewskiej i innych dostojnych osób. Zgromadzenie było nader liczne i świetne, złożone z najznakomitszych osób i najpierwszych w stolicy przytomnych artystów. W koncercie Humla i Rondzie tegoż na pieśni Ruskie, połączyła i rozwinęła Pana Szymanowską całą świetność, wyraz, precyzją i doskonałość swojego stylu, a razem przekonała, że zupełnie władać umie swym instrumentem. Sposób jakim w pierwszój sztuce powróciła do motywu, był prawdziwie zadziwiającym, a passażę ostatniego sola, równie iak trudności w następnej rondzie, wykonane były przez P. Szymanowską

z szybkością i energią, które bardzo rzadko są kobiet udziałem, z zachowaniem wszelako wdzięku i tój uymiający niewymuszoności, która tak jest wielką pici tój ozdobą. Między pierwszą a drugą częścią koncertu, Jego Królewiczowska Mość Xżę Cambridge wyszedłszy z swój loży, udał się do P. Szymanowskiej i oświadczył tój w nayschlebniejszych wyrazach zupełne swe upodobanie. Panowie Klementi, J. B. Kramer i Moszeles, znajdujący się w gronie słuchaczy, oddali publicznie należną sprawiedliwość talentowi artystki. Panie Stephens i Karadori, równie iak Panowie Weluti, Begrez i Sapio przyznili się do uprzyemnienia tego tak świetnego koncertu, który przez zachwyconą publiczność z wielkim zapalem przyjęty i licznymi okrzykami był oklaskami." (Wszystkie inne Dzienniki Londyńskie z równem uwielbieniem piszą o naszym Artystce.)

Milem zapewne będzie Szan. Publiczności przeczytać artykuł o koncercie rodaka Pana Karola Lipińskiego, wyjęty z gazety S. Petersburgskiej, pod tytułem: Pszczoła Pułnocna z Nru. 72. którego brzmienie następujące: „Koncert Pana Lipińskiego w Niedzielę dnia 14. v. s. (26. Czerwca) r. b. Pan Lipiński zupełnie sprawdził pochwały, które poprzedziły jego przybycie do S. Petersburga i nawet przechodzi wyobrażenie, iakie o nim mieli miłośnicy i znawcy muzyki. Metoda jego grania jest zupełnie nowa i dotychczas nie słyszana; łączy ona w sobie nadzwyczajne uczucie, moc wyrażenia i tkiwość, szybkość w eksekucyi jego nie przeszkadza czystości i przyjemności tonu, słowem granie Pana Lipińskiego pełne duszy, wprawiło w zachwycenie licznych słuchaczy, których często powtarzane oklaski i wywołanie artysty były tłómaczem zupełnego ich upodobania. Znawcom muzyki zostawiamy wyliczenie po szczególe zalet sposobu grania Pana Lipińskiego, świetność i delikatne odcienienia; powiemy tylko, że porównywały sposób jego grania z płodami doskonałej romantycznej poezyi, które zachwyciały umysł i serce wprzód nim jeszcze można sobie zdać sprawę z uczuć swoich. Pan Lipiński grał koncert, waryacje i rondo własnego układu, odznaczające się także głęboką znościomością kompozycyi

i uymuiącą melodią. Życzymy, ażeby Pan Lipiński obdarzył nas jeszcze kilku koncertami, a przekonani jesteśmy, iż chociaż pora teraźniejsza nie sprzyja koncertom, jednak wiele będzie miał słuchaczy. — J. G.g.

Z powodu ofiarowaney przez Hrab. Max. Ossolińskiego biblioteki dla królestwa Galicyi i Lodomerji, która do Lwowa przeniesioną będzie; Stany Galicyjskie dla okazania wdzięczności swojej, Szanownemu iéy założycielowi, za tak szacowny i kosztowny dar, kazały wybić za uzyskanem na to pozwoleniem, medal, mający z iednéj strony popiersie założyciela i z napisem na około, *Jos. Max. de Tenczyn C. Ossoliński, Supp. RR. Gal. et Lod. Mare. S. Ste. Comm.* Na stronie odwrotnej jest wyobrażenie gmachu na bibliotekę przeznaczonego, a nad nim napis: *Musis Patriis*; pod spodem zaś: *Bibli. Pub. Leopoli. Funda. MDCCCXVII.*

Nowy dowód miłości małżeńskieý niedawno u nas okazany został. Mąż żyjący z swą żoną przez lat kilka w przykładowy zgodzie, zaczął być niespokojnym o zdrowie małżonki, zwołał lekarzy, którzy po odbytem konsylium oświadczyli, że chora długo żyć niemoże. To oświadczenie stało się okropnym ciosem dla czulego męża, w kilka godzin dostał pomieszania zmysłów, a nado został tknięty paraliżem. Ciągłe rozmawiał o swej żonie, która coraz bardziej słabiała; wszelkie starania stały się bezskutecznemi. Umarł na 24 godzin przed zgonem swej dogonny towarzyszkii.

W tych dniach rozstała się z tym światem zacna Panienska przeżywszy niespełna lat 18; zgon téy najpiękniejszej przymiotami obdarzonej osoby i miłośnych rodziców iedynaczki, wszystkich ją znających, naydotkliwszym przeięt żalem. Wedle wszelkiego podobieństwa, zbytnie w czasie ostatniego Karnawału tańcowanie, a szczególnie galopada, która była nayulubieńszym nieboszczeni tańcem, pociągnęła za sobą chorobę, z której pomimo naytroskliwszego starania, wyleczoną być nie mogła. Oby iéy zawczesny zgon odstręczyć zdołał młode tancerki, od tego nowo w towarzystwa nasze zaprowadzonego tańca, który niemając na celu iak tylko niesforne w około salonu bieganie, nadzwyczajnie utrudza tań-

czących, a żadney patrzącym niesprawia przyjemności. (*) B....

Według tacy na miesiąc Lipiec, ma się tu płacić za funt dobrego mięsa wołowego, ciętego, wieprzowego i skopowego po gr. 7, a na wolnicy po gr. 6.

W województwie Lubelskim a szczególnie w obwodzie Zamoyskim, tak się rozmnożyli wilej, że rzucali się na ludzi i pożarli kilku chłopców i dziewcząt od 2ch do 14tu lat mających. Przedsięwzięto zaradcze środki dla wytepienia tych zwierząt drapieżnych.

Rozmaite wiadomości.

Podług zdania sprawy Kommissyi szkolnéj mianowaney do śledztwa w Irlandyi, są tamże w trzydziestu kilku parafiach szkoły, które na wniosek Dnchowienstwa protestanckiego kosztem rządu dla wychowania ubogich założone i utrzymane były. Śledztwo przedsięwzięte okazało, że w niektórych z tych szkół tylko po dwóch uczniów było, w innych uczniowie czytać nie umieli, we wszystkich zaś z katolickimi dziećmi tak się źle obchodzili nauczyciele protestancy, że nietylko zostali swych miejsc pozbawieni, ale nawet na wniosek Parlamentu miano przeciwko nim rozpocząć sądowe postępowanie.

Pretensye poddanych angielskich do Hiszpanii podają na 2 miliony Funtów Szterl.

Dowódzca Grecki, Konstanty Kanaris, ma teraz lat 35; przy mężtwie, nadzwyczajnie jest silny, lecz zewnętrzną postać ma odrażającą, twarz bowiem jego zdaie się mieć rysy lwa, czoło całe w zmarszczkach, weyrzenie dzikie, szczęki ogromne. Jego żona pała chęcią walki; gdy niedawno odwiedził ją pewny Anglik i zastał robiącą ładunki, rzekł do niéy: „Mąż Pani jest waleczny“, na co odpowiedziała: „inaczey też niebyłby moim mężem!“

(*) Wy piękności Poznańskie, zastanówcie się dobrze nad tém i — wybieraycie między życiem a śmiercią. Lepiéy wszakże żyć bez galopady, aniżeli umrzeć na galopadę!

O znany w Poznaniu artyście Panu Mazas taki w najnowszym numerze *Rozmaitości Lwowskich* umieszczono artykuł:

„Dnia 14. dał P. Ferreol Mazas, członek Paryskiego Konserwatorium iednę ieszcze muzykalną zabawę. Naypierwéy dał się słyszeć w oratorium liryczném na cztery głosy, przez niego utworzoném i wykonaném z połączeniem skrzypców. Nie wiemy, dla czego Kompozytor to oratorium nazwał liryczném? obadwa te rodzaje muzyki bardzo się różnią od siebie. Grał potém na wioli koncert także własnego utworu i żegnając się z Publicznością grał na żądanie własne fantazyje z pieśni ruskich i polskich ułożone, przyczém orkiestra mu towarzyszyła. Zresztą ięśli Pan Mazas w tym dziewiątym koncercie, danym w przeciągu roku iednego, mniéy nas może iak w poprzednich zachwycił, możemy mu to łatwo przebaczyć pomniąc, iż w krótkim czasie tyle razy słyszany, nie może zawsze równego sprawić wrażenia. Jednakże i tym razem bylibyśmy dogodzeni, gdyby nam był grą ostatnią na flecie zwanym *Galoubet* (po prostu piszczałka) zupełnie humoru nie popsuł. Instrument bowiem ten, na którym obwódtónów mały, który nie ma żadney modulacyi i do tego ieszcze był tym razem fałszywy, niepodobna, aby po piękney grze skrzypcowéy mógł się podobać, a połączenie z nim orkiestry przyczyniło się tylko do przytłumienia pisku nieznośnego. (Piszczałkował tam więc ieszcze hardziéy niż w Poznaniu.) Szkoła, że Pan Mazas, będąc na doskonałym instrumencie artystą, takimi fraszkami siebie trudnić i Publiczność, o której iest przekonany, iż tylko w sztukach prawdziwych smakuje, nudzić może. (*) Pan Mazas nie miał teraz tak wiele, iak dawniéy słuchaczów.“

D r o b n o s t k i .

Pewien iestem, mówi pewien Pisarz wiarygodny, że gdyby Bóg zechciał stworzyć takiego człowieka, iakiego sobie Professorowie fi-

(*) Obawiamy się, by wkrótce iaki nowy muzyk nie zagrał nam koncertu na grzebieniu!!!

lozofii i owi mędracy zawołani w swym wystawiają mózgu, pierwszego dnia trzebaby z nim do domu waryatów (do Bonifratrów).

Paniutki trzy mają charaktery, równie iak trzy gatunki sukien. Pierwszy ich charakter galo wy, to iest ten, z którym występują w towarzystwach. Do grania tego charakteru ubierają się pospolicie w galowe, iedwabne modne suknie, kwiaty, pióra i t. d. W tym charakterze wszystkie są sobie dosyć podobne; szydzą, udawiają, szczebiocą po francusku, i t. p., z kąd pokazuje się, że kawaler, który sobie już uprzykrzył wolność, mniéy w tym charakterze piękna dusza, iak piękna twarz, gładki ięzyk, zaiąć potrafi. — Drugi iest charakter wdzięku, a suknia do niego stósowna iest negliż. Ten charakter przybierają damulki wtenczas, gdy młody kawaler już ma wolny do domu przystęp i gdy zagnała i niespodzianie poranną porą naidzie swą piękność. Zastanie ją wtenczas w białym i czystym szlafrocuku, który podobno niektórym więcéy niż galowa suknia, do gustu przypada. Tok rozmowy iest lekki, nieprzymuszony; wdzięk czarodziejski płci piękney zwykł się tu w całej świetności pokazywać, aż usidłone zdumionego młodzieńca serduszko, wyznać musi, że go piękna dusza dziewczęcia w swe ujęła pęta. — Trzeci charakter i trzeci ubiór oglądają tylko ci, którzy iakimkolwiek sposobem mają szczęście w bliższych z temi istotami zostawać stosunkach, iakoto: garderobiane, czeladź, mąż. Cechami charakteru tego iest: swarliwość, upór, a osobiwie pewna namiętność i obfitość słów, która iak potok iaki z łoskotem z góry spada. Wszystkie rozumne uwagi przeciw temu strumieniowi są to kamienie, które powiększają iego szelest, nie tamując iego biegu. Suknia, stósowna do tego charakteru, nazywa się także negliż, lecz podobnie iak diabeł aniołem nazwać się może.

Nikt tak prędko nie zapomina swéy fizjonomii iak paniutki, dla tego też to bez zwierciadła obeysdź się niemoga.

W życiu ludzkim są właśnie lata krótkie; wieki, iakoto: młodociany, męzki, sędziwy, ieszcze krótsze, a życie naykrótsze; lecz dnie są długie, godziny dłuższe, a minuty zdają się wiecznością.

(Dodatek.)

D O D A T E K

do

Nru 57.

Gazety Wielkiego Xięstwa Poznańskiego.

(Z dnia 16. Lipca 1825.)

O B W I E S Z C Z E N I E.

Z rozpoczętego w dniu 1. Lipca 1824. siódmego ciągnięcia premii obligów długu państwa, wypadłe na następujące numera premie, iako to:

„po 500 Talar. No. 52,866.“

„po 200 Talar. No. 52,870.“

„po 135 Talar.“

1	6,065	8	25,461	14	55,198	20	110,984	26	218,638
2	13,767	9	38,551	15	56,629	21	111,700	27	221,024
3	18,109	10	39,352	16	57,916	22	117,005	28	247,289
4	18,386	11	42,315	17	65,373	23	130,919	29	259,871
5	20,742	12	44,138	18	80,230	24	133,786	30	260,718
6	21,262	13	50,166	19	85,472	25	184,146	31	264,391
7	22,536								

„po 18 Talar.“

1	2,208	8	4,747	15	7,051	22	8,766	29	9,460
2	3,487	9	5,061	16	7,807	23	8,767	30	9,924
3	3,667	10	5,199	17	7,954	24	8,768	31	9,932
4	3,706	11	5,841	18	8,301	25	8,954	32	10,921
5	4,304	12	6,059	19	8,470	26	8,956	33	10,928
6	4,368	13	6,072	20	8,709	27	9,100	34	11,185
7	4,469	14	6,081	21	8,715	28	9,306	35	11,549

Dalszy ciąg:

36	11,611	75	33,701	114	57,903	153	99,334	192	134,799
37	11,823	76	33,975	115	57,911	154	99,829	193	136,729
38	12,166	77	34,088	116	57,921	155	100,831	194	136,765
39	12,647	78	34,799	117	57,933	156	100,844	195	137,885
40	12,818	79	34,918	118	57,946	157	102,066	196	138,411
41	13,419	80	34,965	119	57,949	158	102,376	197	140,402
42	13,439	81	37,293	120	64,055	159	102,703	198	141,043
43	13,880	82	38,425	121	64,056	160	102,763	199	141,705
44	13,882	83	38,569	122	64,060	161	102,840	200	146,493
45	13,895	84	38,917	123	64,063	162	103,743	201	146,497
46	13,900	85	39,516	124	64,093	163	103,752	202	146,564
47	14,806	86	40,632	125	64,493	164	104,154	203	146,801
48	14,960	87	42,446	126	65,453	165	104,175	204	147,780
49	14,969	88	42,661	127	65,869	166	104,561	205	147,803
50	14,971	89	42,730	128	66,562	167	106,633	206	147,806
51	14,973	90	43,133	129	66,672	168	109,074	207	152,292
52	17,432	91	43,502	130	66,697	169	109,097	208	152,728
53	18,115	92	43,694	131	68,360	170	109,441	209	155,111
54	18,117	93	44,311	132	72,867	171	109,472	210	155,300
55	18,248	94	44,394	133	72,871	172	110,195	211	156,492
56	18,451	95	44,400	134	73,634	173	110,688	212	156,693
57	18,542	96	46,929	135	73,635	174	110,963	213	160,622
58	19,131	97	48,097	136	73,646	175	111,516	214	164,523
59	19,143	98	50,333	137	74,888	176	111,560	215	170,490
60	20,450	99	50,613	138	79,137	177	111,659	216	175,867
61	20,901	100	50,658	139	79,438	178	111,912	217	175,901
62	21,051	101	51,578	140	81,426	179	115,836	218	176,602
63	21,102	102	51,705	141	81,451	180	124,479	219	184,991
64	21,254	103	51,828	142	81,498	181	124,648	220	185,355
65	22,127	104	52,752	143	82,318	182	125,248	221	185,400
66	22,600	105	52,867	144	84,556	183	125,249	222	190,918
67	24,169	106	53,517	145	86,196	184	127,198	223	192,161
68	24,607	107	55,194	146	86,813	185	127,349	224	193,726
69	24,736	108	55,401	147	94,727	186	129,129	225	196,730
70	25,110	109	55,520	148	94,902	187	130,258	226	200,590
71	25,730	110	56,124	149	95,031	188	130,665	227	201,019
72	25,882	111	56,957	150	96,790	189	133,776	228	201,572
73	26,184	112	57,896	151	97,086	190	133,777	229	203,347
74	26,906	113	57,901	152	99,082	191	134,794	230	205,377

Dalszy ciąg:

231	205,891	242	216,180	253	228,175	264	250,151	274	265,456
232	206,088	243	216,504	254	229,007	265	250,798	275	267,517
233	206,101	244	216,575	255	229,385	266	253,568	276	267,664
234	206,482	245	216,769	256	230,804	267	254,274	277	267,981
235	213,921	246	218,741	257	235,345	268	260,717	278	274,021
236	214,153	247	219,325	258	235,478	269	261,066	279	276,501
237	214,405	248	220,872	259	236,433	270	262,853	280	283,118
238	214,809	249	221,028	260	236,945	271	262,985	281	290,600
239	214,824	250	221,988	261	247,647	272	263,497	282	290,642
240	215,627	251	222,636	262	249,974	273	264,031	283	296,607
241	215,659	252	222,650	263	250,134				

niezostały do dnia 1. m. b. w kasie wydawania premiiów na obligi dżugu państwa ani podniesione, ani do odebrania zameldowane, a zatem stósownie do obwieszczenia z d. 24. Sierpnia r. 1820. i osnowy biletów (premienszeynów) podpadły prekluzyi i ogół ich . . . 9,979 Tal.

po odciażnieniu ceny kursu od przypadających funduszowi premialnemu 3,300 Tal. obligów dżugu państwa, z 33 większych premiiów, à 91³/₄ za sto i prowizyi od tychże obligów od d. 1. Lipca r. z. do końca Czerwca r. b. w kwocie . . . 3,147 - 11 śrb.
w summie . . . 6,831 Tal. 19 śrb.
na dobroczynne cele przeznaczone zostały.

Uwiiadomiamy o tém posiadaczy biletów premialnych, wzywaiąc ich na nowo, ażeby tak przez wypłatę z kass Regencyinyh, iako też za granicą ułatwionego podnoszenia premiiów, podług osnowy list ciagnienia, przy tuteyszych gazetach rozsełanych i oddzielnie wydawanych, w przyszłości w oznaczonych terminach dopilnowali i nienarazali się na szkodę z prekluzyi wynikającą.

Berlin dnia 2. Lipca 1825.

Król. bezpośrednia Kommissya
do rozdawania premiiów na
obligi dżugu państwa.
(podp.) *Rother. Kayser. Wollny.*

Deputowany przedsiębiorców:
podp. *W. C. Benecke.*

Wakacye zaczynają się dnia 30. Lipca i trwają do 3go Września. Dnia 29. t. m. po południu odbiorą uczniowie zaświadczenia, które są obowiązani swym rodzicom lub opiekunom pokazać, i też podpisane od rodziców lub opiekunów za powrotem swym do szkół Proroktorowi złożyć.

W Poznaniu dnia 12. Lipca 1825.

Królewskie Gimnazjum.

Stoc, Professor.

OBWIESZCZENIE.

Odwołując się do publicznego obwieszczenia z dnia 16. Czerwca r. b. wyznacza się jeszcze jeden termin do wypuszczenia wdzierawę roli do szpitala Stęy Małgorzaty należący, na Szrodzkich polach położony. Termin licytacji odbywać się będzie

dnia 18. m. i r. b.

na ratuszu tutejszym zrana o godzinie 10., na który zaprasza.

Poznań dnia 11. Lipca 1825.

Dyrektorium ubogich miasta Poznania.

PATENT SUBHASTACYNY.

Nieruchomość w Korniku pod Nro. 99. dawniey, a teraz Nro. 126. położona, kapelusznika Henryka Guttmana własna, ma bydź na wniosek wierzyciela realnego przez publiczną licytacją sprzedana, która to na 292. Tal. oszacowana została. Termin ostateczny do licytacji téż wyznaczony iest na dzień

11. Października

o godzinie 10. przed Referendaryuszem Sądu Ziemiańskiego Müllerem.

Naywięcéy dający ma się przysądzenia teyże spodziewać, skoro prawne przeszkody nie zaydą. — Warunki licytacji mogą bydź w naszey Registraturze przeyrzane.

Poznań dnia 16. Czerwca 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Do likwidowania pretensyi wszelkich do by-

wszego Exekutora Augusta Haberland w Sre-mie z czasu urzędowania iego pochodzących, wyznaczylismy termin na

dzień 12go Października r. b.

o godzinie 10. zrana przed Deputowanym Referendaryuszem Ruedenburg w Izbie instrukcyiney naszey, i zapozywamy wszystkich interessujących, aby w terminie tym osobiście lub przez pełnomocników legalnych swe pretensye podali i udowodnili, w przeciwnym bowiem razie Kawentowi kaucya zwróconą i kredytorom wolno tylko będzie osoby Haberlanda się trzymać.

Poznań dnia 17. Maia 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Nad majątkiem zmarléy Generałowey Franciszki z Zakrzewskich Skorzewskiej w Kiekrzu Powiecie Poznańskim, na wniosek successorów beneficyalnych proces successyno-likwidacyiny otworzonym został.

Wzywamy wszystkich tych, którzy do téy pozostałości pretensye roszczą, ażeby w dniu

19. Października r. b.

przed Assessorem Sądu Ziemiańskiego Kapp, o godzinie 10. w naszey Izbie instrukcyiney wyznaczonym terminie likwidacyiny osobiście lub przez prawnie dopuszczalnych Pełnomocników się stawili, swe pretensye zameldowali, w razie bowiem przeciwnym spodziewali się, iż swe prawa pierwszeństwa utracą i tylko do tego, co po zaspokoienu meldujących się Wierzycieli z massy pozostanie, odesłani będą.

Poznań dnia 20. Czerwca roku 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYNY.

Pod jurysdykcyą naszą, w Wielkim Xięstwie Poznańskim w powiecie Krobskim położone, Wnéy Henryecie Zoffi Karolinie z Osorowskich owdowiałey Kleist należące dobra ślacheckie Płackkowo wraz z przyległościami, które podług taxy sądowney sporządzoney na tal. 20,239 łgr. 5 szel. 10 są ocenione, na żądanie wierzycieli z powodu długów publicznie

naywięcý daiaćemu sprzedane bydź maia, którym końcem terminu licytacyne na

dzień 25. Czerwca,

dzień 24. Września,

termin zaś peremtoryczny na

dzień 21. Grudnia r. b.

zrana o godzinie 9. przed Delegowanym W. Molkow, Sędzią Ziemiańskim w tutejszém pomieszkaniu sądowém wyznaczone zostały.

Zdolność kupienia mających uwiadomiamy o terminach tych z nadmienieniem, iż w terminie ostatnim dobra te naywięcý daiaćemu przysądzone zostaną, jeżeli prawne okoliczności wyjątku niedozwolą. W przeciągu czterech tygodni zostawia się zresztą każdemu wolność doniesienia nam o niedokładnościach, jakieby przy sporządzeniu tacy zayść były mogły. Tacy każdego czasu w registraturze naszej przeyrzaną bydź może.

Przytém zapozymy z pobytu niewiadomych sukcesorów Antoniego Wyrozembskiego, dla których w Rubryce II. Nro. 2 kaucya 49 Tal. 8 dgr. jest zainstabulowana, ażeby praw swych osobiście lub przez prawomocnie upoważnionego Pełnomocnika w tychże terminach dopiñowali, albowiem w razie przeciwnym naywięcý daiaćy nietylko przysądzenie uzyska, ale też po nastąpieném złożeniu summy szacunkowey wymazanie wszelkich zapisanych, iako i próżno wychodzących pretensyi, a mianowicie ostatnich, bez okazania końcem tego wystawionego instrumentu, rozporządzone zostanie.

W Wschowie dnia 10. Lutego 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Za wnioskiem Królewskięy Intendantury piątego korpusu armii w Poznaniu, zapozymaia się wszyscy niewiadomi wierzyciele, którzy do Kassy woyskowey tu w Wschowie garnizonującego batalionu fizylierów Król. 18go pólku piechoty z iakiegobądźkolwiek prawnego źródła i mianowicie z czasu od 1. Stycznia do końca m. Grudnia 1823 roku pretensye mieć mniemaią, aby w przeciągu trzech miesięcy, a naydaléy w terminie peremtorycznym

na dzień 28. Października r. b. zrana o godzinie 9tę przed Delegowanym Ur. Ausk. Dühning w Izbie naszey Instrukcyney wyznaczonym, osobiście, lub przez prawnie dozwołonych Pełnomocników się stawili, i pretensye swoje udowodnili, bowiem w razie niezgłoszenia się, nietylko z pretensyami swemi do rzeczoney Kassy prekludowanemi będą, ale im też w téy mierze wieczne nakazane zostanie milczenie, i iedynie do osoby tego, z którym transakcy zawarli, lub który zapłatę na nich przypadającą odebrawszy, ich nie zaspokoil, odesłanymi będą.

Wschowa dnia 19. Maja 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Podpisany Królewski Sąd Ziemiański zapozyma wszystkich, którzy do kaucyi urzędowey bylego tuteyszego Pomocnika Exekutora Stefana, składającę się z obligacyi kraiovey z dnia 2. Stycznia 1811. r. Nr. 115,220. Lit. D. na 200 Tal. niemniéy do zaiętego majątku tegoż z czasu iego urzędowania pretensye mieć mniemaią, ażeby się w terminie na dzień

21. Września r. b.

zrana o godzinie 10. w tutejszym pomieszkaniu sądowém przed delegowanym Ur. Forner II. Auskultatorem osobiście lub przez prawomocnie upoważnionych pełnomocników stawili i pretensye swoje z czasu służby rzeczonego Stefana wiarogodnie udowodnili, albowiem w razie przeciwnym z takowemi do pomienioney kaucyi prekludowani i do osoby Stefana odesłani bydź maia.

Wschowa dnia 9. Czerwca 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW PUBLICZNY.

Aby summy w depozycie byłych za Pruss południowych Sądów Patrymonialnych w Siemakowie, Luboszu, Międzychodzie, Kamieniu, Wiecach, Skrzydlewie, Przytocznicy, Goraju, Dłusku, Kwilczu, Trzcielu, Zbąszyniu, Pszczewie, Lewicach i w Obrze, Sądów mieyskich w Międzyrzeczu i Skwierzynie i Są-

du Pokoju za Xięstwa Warszawskiego w Międzyrzeczu, znajdujące się, interessentom, którzy dotąd wypośredkowani są i którzy się zgłosili, z bezpieczeństwem wyliczyć można, i ponieważ się spodziewać należy, iż jeszcze więcej pretensyi do depozytów rzeczonych rozszconemi być mogą; przeto zapożyczają się niniejszemu publicznie wszyscy interessenci depozytalni, którzy względem złożonych pieniędzy, precyzów, dokumentów lub z innymi jakiegokolwiek przyczyny do depozytów rzeczonych sądów, pretensye mieć mogą, aby się w przeciągu trzech miesięcy a najpóźniej w terminie

na dzień 28go Września r. b.

o. godzinie 9tej zrana przed Delegowanym Sędzią Piesker w miejscu posiedzeń tutejszego Sądu wyznaczonym, zgłosili, pretensye swoje podali i udowodnili, w razie albowiem przeciwnym zostaną ze wszystkimi pretensjami swemi prekludowani, i wieczne im w tej mierze milczenie nakazane będzie. Zarazem zapożyczają się następujący interessenci depozytalni, jako to:

1) Ekonom Wittwer, przedtem w Trzcielu,	
2) Ekonom Wahl, przedtem w Luświcy pod Wschową,	
3) Kletti czyli Klettki,	} przedtem
w Między-
chodzie.
4) Bine także Binne i Binzac
zwany,	
5) Hohmeyer,	
6) Garncarz Weyde,	
7) Rumiejewski,	} przedtem
w Sierakowie.
8) Sohr i Roloff,	
9) Sukcessorowie Thiela,	} przedtem
w Między-
chodzie.
10) dito Adama Schulca,	

których terazniejsze zamieszkanie wypośredkowanem być niemogło (lub też ich sukcessorowie, albo też ci, którzy w ich prawo wstąpiłi), aby się w terminie wyznaczonym również stawili i legitymacją swoją do podniesienia znajdujących się dla nich w Depozycie summ małych, wykazali, inaczej takowe jako dobro niemające pana Król. Fiskusowi przypadną.

Międzyrzecz dnia 2. Maja 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

AUKCYA PUBLICZNA.

We wsi Wronczynie pod Stęszewem, mają na dniu 18. Lipca i następnych dni zrana od godziny 8mej różne meble, sprzęty gospodarskie i inwentarze wszelkiego gatunku, plus licitando za gotową zapłatę w skutek życzenia właścicielki, być przedane, o czem zapraszając mających ochotę kupna, donosi.

W Poznaniu dnia 6. Lipca 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Pokoju.

OBWIESZCZENIE.

Pozostały po zmarłym Radzcy Policji Holland ogród, oraz i do niego należący domek i oranżerya ma być drogą licytacji publicznej dla podziału sprzedany.

Termina do tego są przeznaczone na dzień

27. Czerwca,
4. Lipca i
19. Lipca r. b.

i mają być odbywane przez Kommissarza Aukcyi, Pana Ahlgreen, o godzinie 9tej przed południem w tymże ogrodzie.

Ogród ten zawiera 6 morgów, 160½ stóp kwadratowych; posiada przeszło 500 zdrowych drzew owocowych, zagony szparagowe i inspekta, jest w najlepszym porządku utrzymany i parkanem bardzo pięknym i trwałym ogrodzonym; domek zaś zawiera kilka pokoi i sklep, i jest aż do wybielenia dokończonym.

Posiadłość ta jest blisko kościoła XX. Bernardynów na drodze do Luisenhain (Dębiny) nad wodą położona i kwalifikuje się z tego powodu dla Piwowarów, Mydlarzy, Garbarzy i t. d., jako też z powodu pięknej oranżeryi na ogród publiczny.

Inwentarz, do ogrodu należący, ma być zaraz po ukończonym trzecim terminie osobno licytowanym.

Podpisany udziela w tym interesie bliższe wiadomości.

Poznań dnia 11. Czerwca 1825.

Wandel,

K. Kontroller Komory Główny Celn, na Garbarach pod Numerem 431 mieszkający, na przeciwko XX. Dominikanów.

DONIESIENIE.

Szanowny muzykalny Publiczności donoszę niniejszem nayuniżeni, iż mam do przedania nader przednie Kremonońskie skrzypce, zrobione w roku 1683. przez Amatego. Dawni nie można było tych skrzypców nabyć i za 100 Luidorów, lecz teraz puścić je mogę za pomierniejszą cenę.

Poznań dnia 15. Lipca 1825.

J. Heilborn,
na Walszewie pod Nr. 11.

DONIESIENIE.

Kareta podwójna, w naynowszym guście, bardzo mało co używana, stoi za pomierną cenę na sprzedaż w Wronczynie pod Stęszewem.

Podpisany donosi, iż puścić chce swój browar pod Nr. 237. przy ulicy Wrocławskiej w dzierżawę z 3ma szynkowniami, spichrzem, mieluchem, izdebkami do odrobienia piwa, sklepami, podwórzem do drzewa i z wszelkim inwentarzem na 3 lub 6. lat. Ktoby sobie życzył, ma się zgłosić do P. Olbińskiego mieszkającego w domu pod Nr. 157. przy ulicy Butelskiej, lub do właściciela w Knyszynie pod Poznaniem.

Sawinski.

Właściciele akcyi w roku 1817. przez tutejszą Lożę wolnomularską wystawionych, przy dzisiejszem losowaniu wyszłych, iako to:

Nr. 13. 21. 25. 69. 82. 87. 90. 98. 99. 107.
217. 230. 232. 234. 239. 245. 268. 276.
289. 339. 340. 349. 413. 519. litt. b.,
532. litt. a.,

niemnię tych z dawniejszych losowań jeszcze nie zrealizowanych, iako to:

Nr. 201. 203. 211. 311. 337. 342. 346. 348.
412.

Nr. 71. 277. 338. 357. 547. litt. a.

upraszają się, aby przypadające na nie summy u mnie odebrać raczyli, gdyż inaczej na inny cel obrócone zostaną.

Poznań dnia 7. Lipca 1825.

Kalkowski,

na górze zamkowy pod Nr. 184.

W mojej kamienicy pod Nr. 60. w starym rynku, są 3 pokoje do najęcia od S. Michała r. b. Bliższe wiadomości udzieli podpisany.

Kałuba.

Wyciąg z Berlińskiego kursu papierów i pieniędzy. Ceny zboża na Pruską miarę i wagę w Poznaniu.

<i>Dnia 11. Lipca 1825.</i>	Papiera- mi	Gotowi- zną
	<i>po</i>	<i>po</i>
Oblię długu państwa . . .	91½ pCt.	91½ pCt.
Premie obligów długu państwa	—	—
Oblię bankowe aż do włączenie lit. H.	—	92½ "
Zachodnio-Pruskie listy zasta- wne	—	89½ "
Zachodnio-Pruskie listy zasta- wne niegdyś polskiego u- działu	88½ "	—
Listy zastawne W. Xięstwa Poznańskiego	95½ "	—
Wschodnio-Pruskie	91½ "	91 "
Szląskie	—	104½ "

Dnia 11. Lipca.

	Zł.	gr.	do	Zł.	gr.
Pszenica	7	—	—	7	8
Zyto	3	6	—	3	12
Jęczmień	2	8	—	2	15
Ówies	2	—	—	2	6
Taterka	3	8	—	3	15
Groch	3	—	—	3	8
Ziemiaki	1	—	—	1	12
Siana cetnar à 110 ff. . .	2	15	—	2	24
Słomy kopa	15	—	—	—	—
Masła garniec	5	—	—	5	8